

Værløse den 21 marts 2010

Bemærkninger til Folketingets behandling af L87 - indvandringsprøven

Folketinget behandler p.t. lovforslag L87, som, hvis det vedtages, vil betyde, at den indvandringsprøve, der blev vedtaget i 2007 i lovforslag L93, indføres i praksis i løbet af 2010. Denne prøve vil, som det ser ud nu, få endog meget stor betydning for vores medlemmers liv. Så selvom Ægteskab Uden Grænser allerede har afgivet et høringssvar i forbindelse med L87, så vil vi gerne kommentere nogle af de ting, som er kommet frem i forbindelse med høringen og den hidtidige behandling af lovforslaget i Folketinget samt udvalget.

- **Indvandringsprøven er ikke blevet indført i praksis**

Under 1. behandlingen i Folketinget sagde Naser Khader (K), at indvandringsprøven har været her siden 2007, og at L87 bare ændrer den måde, som den afholdes på.

Ægteskab Uden Grænser skal hertil bemærke, at bl.a. de vanskeligheder, som der viste sig ved at afholde indvandringsprøven i ansøgenes hjemlande, betyder, at der ikke hidtil har været stillet noget krav om beståelse af indvandringsprøven i praksis.

Vedtagelse af L87 er nødvendig for, at indvandringsprøven kan udmøntes i praksis. Så ved at stemme imod dette lovforslag kan folketingsmedlemmerne sikre, at prøven fortsat ikke indføres og dermed heller ikke får nogen negative konsekvenser for de mennesker, som bliver berørt af den.

- **Behov for indvandringsprøve som en integrationsfremmende foranstaltning**

Lennart Damsbo Andersen (S) sagde under 1. behandlingen af L87, at Socialdemokraterne har sympati for idéen om en indvandringsprøve som en integrationsfremmende foranstaltning, idet alle bør have et grundlæggende kendskab til det land, som de kommer til.

Marianne Jelved (R) sagde under 1. behandlingen af lovforslaget, at man som alternativ til en indvandringsprøve kunne gøre det obligatorisk, at alle, der bosætter sig i Danmark, fordi de er gift med en dansker, skal tage en danskprøve, når de kommer til Danmark.

Ægteskab Uden Grænser skal hertil bemærke, at det allerede er obligatorisk for kommunerne at tilbyde alle udlændinge, der er omfattet af Integrationsloven, et 3-årigt introduktionsprogram, der netop som det vigtigste omfatter danskundervisning, og at det ligeledes er obligatorisk for folk at deltage i det.

Ægteskab Uden Grænser vil indtrængende opfordre til, at folketingsmedlemmerne starter med at evaluere den eksisterende ordning med obligatorisk danskundervisning i integrationsprogrammet og

hører kommunerne, hvad deres erfaringer er m.h.t. personer, der ikke deltager seriøst i programmet, før man begynder at indføre hverken indvandringsprøver eller noget, der må betegnes som en form for "stopprøver" for personer, der allerede opholder sig i Danmark.

Hvis kommunernes erfaring er, at så godt som alle deltager aktivt i danskundervisningen og får et godt udbytte af den, så er der jo hverken noget behov for en indvandringsprøve eller for alternative tvangsforanstaltninger i form af stopprøver eller andet. Og så bør Folketinget kort og godt lade være med at lovgive yderligere på et område, hvor der ikke er noget behov for det.

- **De hollandske erfaringer bør analyseres nærmere**

Lennart Damsbo Andersen (S) sagde under 1. behandlingen af L87, at det vil være interessant at få belyst de hollandske erfaringer nærmere.

Ægteskab Uden Grænser er helt enige i denne betragtning, og vi har via internettet forsøgt at finde frem til rapporter eller artikler, som kunne belyse dette nærmere.

En søgning på Google efter engelsksprogede tekster ledte os imidlertid primært frem til artikler, som synes at vise, at hovedformålet med den hollandske prøve slet ikke var at lette udlændinges integration i Holland. Formålet var derimod at påvirke børn af tyrkiske og marokkanske immigranter til at ændre deres valg af ægtefælle ved at gøre det svært for disse grupper at få opholdstilladelse i Holland. I den forbindelse kan vi f.eks. henvise til nedenstående artikel:

<http://www.rferl.org/content/article/1067418.html>

"The integration test abroad has been justified in the parliamentary discussions with reference to the idea that young Dutchmen of Moroccan and Turkish origin should look for a spouse in the Netherlands rather than for spouses in their country of origin because this would continue problems with integration, as the minister has formulated it," Groenendijk says.

Under 1. behandlingen af L93 i 2007 sagde Morten Østergård (R), at den hollandske prøve havde fået antallet af ansøgninger om familiesammenføring til at falde med cirka 50%. Det ville være meget interessant og relevant for den danske debat at finde ud af, hvad den mere langsigtede effekt af den hollandske prøve har været. Men desværre har Ægteskab Uden Grænser ikke umiddelbart været i stand til at finde frem til artikler eller analyser, som kan belyse dette nærmere.

- **Den arbejdsmæssige/økonomiske byrde vil blive meget betydelig**

Under 1. behandlingen i Folketinget sagde Karsten Lauritzen (V), at en opholdstilladelse giver adgang til at modtage sociale ydelser i Danmark, og at det derfor er rimeligt at forlange, at dansk gifte udlændinge skal bruge 1½ time af deres liv på at se en film, så de kan lære lidt om det land, de flytter til.

Ægteskab Uden Grænser skal hertil bemærke, at indvandringsprøven ikke blot omfatter et krav om, at de berørte personer skal bruge 1½ time på at se en film. Den omfatter et krav om, at de ved selvstudie eller undervisning, som de selv finder frem til og betaler for, skal lære et helt nyt fremmedsprog på et niveau, som er højere end A1 minus, inden de kan få opholdstilladelse i Danmark.

Det er svært at sige, hvor stor en arbejdsindsats samt evt. betaling for undervisning det i gennemsnit vil kræve for en prøvedeltager at nå det krævede niveau i dansk. Ægteskab Uden Grænser har imidlertid bidt mærke i, at der i flere høringssvar er udtrykt bekymring over, om de 75 dage, som ægtefællesammenførte vil få til at bestå prøven efter deres indrejse i Danmark, er tilstrækkeligt. Og at svaret fra Integrationsministeriet i deres høringsnotat var, at der ikke er noget, der forhindrer de berørte i at starte forberedelserne, medens de stadig opholder sig i deres hjemland.

Ægteskab Uden Grænser tolker dette på den måde, at det efter Integrationsministeriets egen vurdering meget vel kan kræve mere end 75 dages fuldtidsarbejde for en ansøger at forberede sig til prøven.

Denne formodning bekræftes af, at Dansk Flygtningehjælp under høringen til L93 i 2007 oplyste, at det normalt kræver 250 timers undervisning på et sprogcenter, før en flygtning kan bestå en prøve på et niveau, der svarer til A1 minus. Og indvandringsprøven vil i den foreslåede form kræve et niveau, som er **højere** end A1 minus, primært fordi også vidensdelen af prøven skal tages på dansk.

Det er derfor en meget betydelig arbejdsmæssig og/eller økonomisk byrde, som ansøgerne og deres danske ægtefæller pålægges, hvis den planlagte indvandringsprøve træder i kraft.

- **Indvandringsprøven vil betyde, at Danmark mister kvalificeret arbejdskraft**

Under 1. behandlingen af L93 i 2007 sagde Elsebeth Gerner Nielsen (R), at der er risiko for, at ressourcestærke par helt vil fravælge at bo i Danmark, hvis de bliver stillet over for et krav om, at den udenlandske part i forholdet skal bruge mange måneder af sit liv på at lære dansk, før vedkommende overhovedet kan få en opholdstilladelse i Danmark.

Ægteskab Uden Grænser er helt enig i den betragtning. Vores erfaring er, at de mange begrænsninger og restriktioner, som er forbundet med at få en opholdstilladelse i Danmark på grundlag af ægteskab med en dansker, af mange dansk-udenlandske par opfattes som et klart signal fra politikernes side om, at de ikke er velkomne i Danmark. Og det er der så en del, der tager til efterretning og reagerer på ved permanent at fravælge Danmark som et sted, hvor de kunne forestille sig at bo.

Ægteskab Uden Grænser mener, at en indvandringsprøve risikerer at skubbe yderligere til denne udvikling. Især fordi det vil være helt umuligt for en dansker at give sin udenlandske ægtefælle en rationel begrundelse for, hvorfor der stilles krav om beståelse af denne prøve, når der i forvejen er tilrettelagt et 3-årigt program for undervisning i dansk, som det er obligatorisk at deltage i.

Og det, at der stilles krav, som ikke kan begrundes i saglige hensyn, sender uundgåeligt et yderst negativt signal om, at Danmark er en selvtilstrækkelig og fremmedfjendsk nation, hvor det nærmest er et mål i sig selv at holde alle "fremmede" ude af landet.

Dette er efter Ægteskab Uden Grænsers opfattelse ekstra ærgerligt, fordi det slet ikke stemmer overens med virkeligheden. I de første 11 måneder af 2009 blev der nemlig meddelt 53.095 opholdstilladelser til udlændinge i Danmark, og det store flertal af danskerne har ikke noget imod at dele deres land med udlændinge, hvis disse blot overholder loven og som hovedregel forsørger sig selv.

- **Indvandringsprøven vil medføre diskrimination**

Johanne Schmidt-Nielsen (EL) sagde under 1. behandlingen af L87, at der er en meget stor risiko for diskrimination, fordi personer, der f.eks. har en akademisk baggrund, måske godt selv kan tilegne sig nogle sproglige færdigheder osv., hvorimod personer med et lavt uddannelsesniveau vil få meget svært ved at bestå prøven.

Ægteskab Uden Grænser skal hertil bemærke, at vi til fulde deler denne bekymring, og vi vil gerne tilføje, at prøven især vil ramme de danskere, som har en stram økonomi og dermed i høj grad vende den tunge ende nedad. En højt lønnet og/eller formuende dansker kan således betale sig fra at få nogle til at undervise sin udenlandske ægtefælle i dansk, hvorimod postbuddet eller pædagogen som regel ikke vil have denne mulighed.

Og når man ser på de svar, der hidtil er blevet givet under høringen til L87, så er der efter Ægteskab Uden Grænsers opfattelse rigtig meget, der tyder på, at den egentlige hensigt med indvandringsprøven da også er at forsøge at forhindre personer, der har giftet sig med en dansker, i at få en opholdstilladelse i Danmark.

F.eks. angiver Integrationsministeriet i deres høringsnotat, at en udlænding vil kunne undtages fra prøven, hvis vedkommende har haft en anden form for opholdstilladelse i Danmark i 5 år og allerede har opnået det niveau i dansk, der kræves for at få permanent opholdstilladelse.

Vi har i Ægteskab Uden Grænser meget svært ved at forstå, hvorfor mennesker, som allerede har boet op til 5 år i Danmark og f.eks. har studeret på et dansk universitet, skal bestå en ”indvandringsprøve”, blot fordi de skifter til en anden form for opholdstilladelse efter at have giftet sig med en dansker. Formålet med prøven angives jo at være at give folk et indledende kendskab til det danske sprog og det danske samfund, og det kan man vel næppe have behov for, hvis man har været her i op til 5 år allerede.

Som et andet eksempel kan vi nævne, at man ikke vil give deltagerne mulighed for at tage vidensdelen af prøven på et andet sprog end dansk. Hvis formålet med vidensdelen er, at prøvedeltagerne skal lære noget om Danmark og danske værdier, burde det da ellers være ligegyldigt, om de tager denne del af prøven på dansk eller f.eks. engelsk.

Begrundelsen fra Integrationsministeriets side for, hvorfor man ikke vil gøre det muligt at tage vidensdelen af prøven på udvalgte fremmedsprog, er, at ansøgere, som ikke taler disse sprog, dermed vil blive stillet ringere end dem, der gør.

Hertil vil Ægteskab Uden Grænser gerne bemærke, at ingen ville blive stillet ringere ved, at det blev muligt efter eget valg at tage vidensdelen af prøven på dansk eller udvalgte fremmedsprog. Integrationsministeriets begrundelse er derfor en ”elendighedsbetragtning”, hvor man siger, at når det er svært for nogen at bestå prøven, fordi de f.eks. ikke taler engelsk, så skal det være svært for alle.

Dette er ekstra uforståeligt, fordi næsten alle danskere taler et udmærket engelsk, så en engelsktalende udlænding har helt objektivt set lettere ved at klare sig i Danmark uden at have lært dansk allerede inden, vedkommende kommer hertil. Og hvorfor så stille dette krav, med mindre det

er et mål i sig selv at forhindre udlændinge, som har giftet sig med en dansker, i at få en opholdstilladelse?

Det undrer Ægteskab Uden Grænser meget, at regeringen åbenbart ser det som et mål i sig selv at presse danske statsborgere til at forlade landet, bare fordi de har giftet sig med en udlænding, når man samtidig i de senere år har øget mulighederne for, at udenlandske arbejdstagere kan flytte hertil og tage deres familie med sig. Og vel at mærke uden at blive stillet over for krav om, at familiemedlemmerne skal bestå nogen prøve, før de må flytte til Danmark.

I de første 11 måneder af 2009 blev der udstedt 4.117 opholdstilladelser til personer, som er i familie med en dansker eller en udlænding, der i forvejen bor fast i Danmark. I samme periode blev der udstedt 3.661 opholdstilladelser til personer, der er i familie med en EU-borger og 1.847 opholdstilladelser til personer, der er i familie med en arbejdstager fra et land uden for EU.

Der er altså væsentligt flere ægtefæller, som flytter til Danmark via regelsæt, hvor regeringen heller ikke i fremtiden har tænkt sig at stille krav om beståelse af nogen indvandringsprøve end efter de regler, hvor regeringen planlægger at stille krav om beståelse af en prøve.

Ægteskab Uden Grænser finder det helt uforståeligt, at regeringen med denne lov vil gøre det vanskeligere for eksempelvis en dansk læge at bosætte sig i Danmark med sin indiske ægtefælle end det er for en indisk læge at bosætte sig i Danmark med sin indiske ægtefælle.

At der i forvejen sker en omfattende negativ forskelsbehandling af danskere med udenlandske ægtefæller i forhold til de mange EU/EØS-borgere, som hvert år flytter til Danmark, dokumenterede vi allerede i vores høringsvar.

- **Indvandringsprøven vil få flere til at søge ophold efter EU-rettens regler**

Ingen ordførere bragte dette emne på banen under 1. behandlingen af L87, hvilket vi i Ægteskab Uden Grænser undrer os meget over. For som vi allerede skrev i vores høringsvar, så sker cirka 84% af alle ægtefællesammenføringer i dag til en dansk eller nordisk statsborger. Og disse 84% kan alternativt få ophold efter EU-rettens regler om fri bevægelighed, hvis den danske statsborger i en periode bosætter sig i et andet EU/EØS-land.

Ægteskab Uden Grænser finder det ret oplagt, at hvis dansk-udenlandske par fremover får afslag på en ansøgning om opholdstilladelse til den udenlandske ægtefælle, alene fordi denne ikke består en indvandringsprøve, så vil de i rigtig mange tilfælde vælge at benytte sig af de muligheder for ophold, som EU-retten giver dem.

Den store arbejdsmæssige og økonomiske belastning, som vil være forbundet med at bestå indvandringsprøven og den usikkerhed, som der ligger i, at man efter 90 dages ophold i Danmark kan risikere at få besked på at rejse hjem igen, kan også i sig selv få rigtig mange par til på forhånd at fravælge en ansøgning efter de danske regler. For i stedet med det samme at gå efter at benytte sig af EU-rettens regler, hvor der er sikkerhed for, at den udenlandske ægtefælle kan få en opholdstilladelse, hvis nogle simple og klare betingelser er opfyldt.

Ægteskab Uden Grænser finder det glimrende, hvis flere får ophold i Danmark efter EU-rettens regler, da folk på langt de fleste punkter bliver bedre stillet efter disse regler, end de gør efter de danske regler.

Som eksempel kan det nævnes, at personer med ophold efter EU-rettens regler har krav på at få en permanent opholdstilladelse efter 5 år i Danmark uden yderligere betingelser. Personer med ophold efter EU-rettens regler behøver således ikke at leve op til krav om at samle "point" ved erhvervsarbejde, beståelse af prøver eller bestyrelsesarbejde i foreninger for at opnå den tryghed og ro i sindet, som det giver at have en permanent opholdstilladelse.

I de første 11 måneder af 2009 fik 2.950 ægtefæller eller faste samlever opholdstilladelse efter Danmarks nationale regler om familiesammenføring. I samme periode fik 439 ægtefæller eller faste samlever opholdstilladelse efter EU-rettens regler på baggrund af ægteskab eller samliv med en dansker, som forinden havde boet i et andet EU/EØS-land.

De 439 svarer til 16% af alle dem, der i de første 11 måneder af 2009 fik opholdstilladelse på baggrund af ægteskab eller samliv med en dansker. Og indførelse af en indvandringsprøve vil givetvis få andelen af ægtefæller og faste samlever med ophold efter EU-rettens regler til at stige yderligere, hvilket vil medføre, at flere danskere kommer til at bo i Danmark med deres udenlandske ægtefæller på nogle rimelige og fair vilkår.

Dette finder vi naturligvis glimrende, men på den anden side vil Ægteskab Uden Grænser ikke undlade at bemærke, at det er spild af menneskelige og økonomiske ressourcer, at dansk-udenlandske par i stort tal skal ligge og flytte frem og tilbage over en landegrænse to gange alene for at opnå de samme vilkår i Danmark som f.eks. et fransk-kinesisk ægtepar, der flytter hertil.

Ægteskab Uden Grænser vil derfor endnu engang opfordre folketingsmedlemmerne til at sikre, at danske statsborgeres ægtefæller eller samlever tilbydes de samme vilkår i Danmark som andre EU-borgeres ægtefæller eller samlever, uanset om danskeren har været bosat i et andet EU/EØS-land eller ej. Som et første skridt i denne retning kan folketingsmedlemmerne stemme nej til L87, så der ikke indføres yderligere negativ forskelsbehandling overfor de personer, der har giftet sig med en dansker, og som søger opholdstilladelse efter Danmarks egne nationale regler.

Med venlig hilsen,

Ægteskab Uden Grænser
v. næstformand
Lars Kyhnau Hansen
Klostergårdsvej 16, 2 mv.
3500 Værløse